Aan: **Gemeente Amsterdam**
T.a.v. [redacted]

Betreft: **Concepttekst voorstel aanpassing meldcode vermoeden dwang/mensenhandel**

Van: **Stichting EigenRaam/MyRedLight**
[redacted]

Inleiding

De Algemene Plaatselijke Verordening (APV) geeft exploitanten van raamverhuurbedrijven in de prostitutiebranch de opdracht om direct melding te doen bij de politie als er vermoed wordt dat een sekswerker(s) slachtoffer is van dwang en/of mensenhandel (hierna te noemen 'vermoeden dwang').
Met deze meldplicht is nu enkele jaren ervaring opgedaan. Er leeft al enige tijd de wens bij exploitanten om de APV aan te passen.

Stichting MyRedLight (MRL) is anderhalf jaar open, en heeft in deze periode vier keer een melding gedaan van vermoeden dwang. MRL ervaart de procedure en afwikkeling van een melding als onwerkbaar. Alle goede intenties die met de meldcode gepaard gaan, verdwijnen door de manier waarop de melding wordt afgehandeld.
MRL doet graag een voorstel voor een beter werkbare procedure.

Reden voorstel tot wijziging

De meldplicht – met de intentie om adequaat te reageren op vermoedens, en direct hulp in te schakelen waar nodig – is gebaseerd op de aanname dat een vermoeden dwang eenduidig aanwijsbaar is. Bijvoorbeeld een sekswerker die zelf aangeeft dat zij wordt gedwongen tot prostitutie, of zichtbaar is mishandeld, of een dame wordt bij voortduring in de gaten gehouden. Deze zichtbare feiten zijn weliswaar ook anders uit te leggen, maar er is een gerede kans dat er sprake is van dwang.

Om bovenstaande te ondervangen, is de opdracht aan de exploitant om 'alles' te melden. Door de afdeling vergunningen is daar een aantal voorbeelden van gegeven in de trant van: ziet een meisje bleek? Bellen. Werkt een meisje harder dan andere meisjes? Bellen. In de dagelijkse praktijk zou dit betekenen dat wij diverse malen per dag moeten bellen. Niet alleen onwerkbaar voor MRL, maar ook voor de politie onwerkbaar.

De exploitant is, zonder verdere scholing en de daarbij behorende professionaliteit en dus ook discretionaire ruimte, verplicht melding te doen. Vervolgens bepaald de gemeente of dit juist is gedaan. Hierbij ligt de aandacht volledig op de procedure, en van de interpretatie van woorden. Op die manier is een spel ontstaan waarbij de exploitant direct risico loopt voor de bedrijfsvoering, en er geen enkele stimulans meer bestaat om een melding te doen.

Een melding doen kan, en is, een zware beslissing. Immers, de sekswerker in kwestie heeft een notitie achter haar naam, en er kunnen stappen worden ondernomen die direct ingrijpen in de persoonlijke levenssfeer.

Voorstel uitgangspunten meldcode dwang/mensenhandel

* Hoe we ook gaan proberen een goede meldcode te ontwikkelen, en processtappen zo nauwkeurig mogelijk te omschrijven, uiteindelijk blijft de werking van een meldcode alleen overeind als er op basis van vertrouwen en gelijkwaardigheid wordt samengewerkt. En dat laatste is niet in een protocol te vervatten. We zouden graag zien, dat alle betrokken partijen een streep kunnen trekken onder de gebeurtenissen die Project 1012 teweeg hebben gebracht, en dat we het heden als nieuw startpunt nemen.

* Het zwaartepunt van de melding komt te liggen bij het welzijn van de sekswerker(s) Gezien het risico en de ongewisse uitkomst van een melding, wordt door alle betrokken partijen erkentelijk omgegaan met de exploitant, en wordt deze door de betrokken instanties met raad en daad bijgestaan.

*De exploitant en beheerder(s) volgt een een-daagse cursus, verzorgt door P&G.

*De exploitant en beheerder(s) is een keer per jaar aanwezig op een bijeenkomst waarbij nieuwe ontwikkelingen en ervaringen worden uitgewisseld rond het onderwerp. Hierbij zal ook de politie de nieuwste ontwikkelingen delen.

*De exploitant houdt zich aan een beroepsgeheim. Binnen dit beroepsgeheim moet de gehele branche een afwegingskader ontwikkelen.

*De exploitant beschikt over een discretionaire ruimte, waarbij op basis van ervaring en kennis, wordt bepaald wanneer een geconstrueerde melding wordt gedaan.

De meldcode bestaat uit twee soorten meldingen.

1. **Acute melding**

2. **Geconstrueerde melding**

Toelichting acute melding:

<u>Omschrijving:</u>

De acute melding is een melding waarbij sprake is van een concrete, direct waarneembare of hoorbare situatie, die doet vermoeden dat er sprake kan zijn van dwang/mensenhandel. Er is sprake van acute onveiligheid.

<u>Voorbeelden:</u>

- Een huurster wordt door haar partner geslagen.
- Een huurster heeft zichtbare, onverklaarbare, verwondingen.
- Een huurster vertelt dat zij wordt gedwongen.

- Collega's vertellen over een huurster dat zij wordt gedwongen.

Procedure:

De dienstdoende beheerder belt direct met het speciale telefoonnummer van de politie. De politie maakt een rapport van bevindingen op. Indien er achteraf nog vragen zijn over de kwestie, neemt de politie contact op met de exploitant.
Indien het om een kwestie gaat die verder reikt dan een incident, wordt de exploitant – in hoeverre wettelijk mogelijk – door de politie geïnformeerd over vervolgstappen.
Via de politie komt het rapport van de bevindingen bij de gemeente terecht, waarmee de exploitant is gevrijwaard van medewerking aan dwang.

Toelichting geconstrueerde melding:

Omschrijving:

Hierbij gaat het om het ontstaan van een vermoeden, door het stapelen van feiten, die los van elkaar niets betekenen, maar die in gezamenlijkheid zouden kunnen duiden op een vorm van dwang. De exploitant maakt gebruik van de eigen kennis en ervaring, en heeft de discretionaire ruimte om te bepalen op welk moment een melding wordt gedaan, of dat er nog informatie gezocht moet worden.

Voorbeeld:

Een huurster heeft als handtas altijd een plastic tasje van de AH. Dit valt op een gegeven moment op, omdat veel huursters mooie spullen gebruiken. Nadat twee beheerders elkaar een keer spreken, komen ze erachter dat de huurster al twee weken dezelfde kleren draagt. Dat is opmerkelijk. De beheerders besluiten op de huurster te gaan letten, en ze lezen het dossier nog eens door. Daaruit blijkt dat de huurster op een zelfde adres woont als een andere huurster. Na overleg met een derde beheerder, blijkt dat deze was opgevallen hoe vaak de dame wordt opgebeld door een man als ze in het kantoor van MRL zit.
Nu begint de interpretatie van de losse onderdelen te kantelen. Dit is een voorbeeld van hoe losse kleine feiten, van betekenis kunnen veranderen.

Procedure:

De beheerders leggen de kwestie voor aan de exploitant en deze maakt een afspraak met de politie. De politie komt het verhaal optekenen. Hierna bepaald de politie of een rapport van bevinding wordt opgemaakt.

Tijdens het maandelijks overleg met de politie (nog in oprichting) wordt een terugkoppeling gegeven van de stappen die de politie neemt (in hoeverre dat mag, gezien het onderzoek)

Benodigde randvoorwaarden:

1. Uitgangspunt van de meldcode is de inzet en gelijkwaardigheid van alle betrokken partijen, te weten de exploitant, de politie en de gemeente en eventueel de zorg.

2. Opnieuw moet worden vastgesteld wie verantwoordelijk is voor de bevordering van de kennis omtrent melden. Ligt dit bij burgemeester en wethouders, zoals bij andere meldcodes?

3. Het accent van de melding komt niet meer op de procedure te liggen, maar op het belang van melden, op de zorgvuldigheid om alleen te melden bij gerede vermoedens.

4. Een exploitant werkt mee als de politie naar informatie vraagt en neemt actief deel aan kennisvergaring en casuistiekbespreking.

5. Er moet een afspraak worden gemaakt met de politie dat bij een *directe melding*, er ook direct iemand van de politie komt.

6. Iedere geconstrueerde melding wordt achteraf besproken in het maandelijks overleg met de politie om met elkaar te leren van de melding. Indien gewenst, wordt P&G uitgenodigd om mee te kijken naar de casuïstiek.

7. Van alle meldingen wordt een logboek bijgehouden waaruit zowel gemeente, politie als exploitanten kunnen putten (met anonieme voorbeelden)

8. Er wordt, naar voorbeeld van de meldcode kindermishandeling, een Toolkit ontworpen, waarin een afwegingskader per functie staat beschreven (functies als beheerder, exploitant, schoonmaker)

9. Artikel 3.30/1A uit de APV is niet realistisch, en legt een onhaalbare verantwoordelijkheid bij de exploitant. Deze eis zal een andere omschrijving moeten krijgen.

10. Artikel 3.36/1C betekent dat iedere melding die een exploitant doet, een gevaar is voor het voortbestaan van het bedrijf. Immers, met de melding in de hand kan de handhaver aantonen dat er ongeregeldheden zijn. Dit zorgt voor stagnatie van melden. Hiervoor dient een andere afspraak gemaakt te worden.